

Snov za jesensko pastoralno konferenco 2002

Foto: Tatjana Spličal

Na letošnji jesenski pastoralni konferenci se bomo pridružili temi, ki jo je obravnaval Duhovniški svet na letošnji spomladanski seji: V službi svetih skrivnosti. Sklepni dokument Plenarnega zbora v točki 131 pravi: »Ker je bogoslužje 'vrhunec, h kateremu teži delovanje Cerkve, in hkrati vir, iz katerega izvira vsa njena moč', si je potrebno prizadevati za njegovo lepoto. K tej zelo veliko prispevajo skrbna notranja in zunanja priprava duhovnika, liturgičnih sodelavcev in drugih vernikov, pa tudi dobro pripravljena besedila (pridiga, prošnje vernikov ipd.) ter glasba in petje. Brez dobre pridige ni lepega bogoslužja.« Sklepni dokument in nedavni izid Splošne ureditve Rimskega misala (CD 94) sta povod, da razmišljamo **o svoji identiteti in mestu bogoslužja v našem življenju ter oznanjevanju**. Duhovnik je najbolj duhovnik takrat, ko je pred oltarjem. Okvirni pastoralni načrt, kakor je predstavljen v knjižici *Župnija prihodnosti*, ki vsebuje predavanja z jesenskega pastoralnega tečaja, napoveduje, da bo pastoralno leto 2003/2004 posvečeno »oblikam Bogu posvečenega življenja v občestvu za današnji čas.« Zadevalo bo podobo duhovnika, diakona, redovnice in redovnika in vprašanje skrbi za duhovne poklice. Tako bo letošnja pastoralna konferenca tudi dolgoročna priprava na prihodnje pastoralno leto.

Za konferenco naj pripravita predavanji dva duhovnika, ki naj se med seboj dopolnjujeta. Prvi naj predstavi **nauk Cerkve o duhovniku, voditelju bogoslužja**, drugi pa konkretne **izkušnje in spoznanja iz prakse »ob oltarju«**. Konferenca naj zbere tudi predloge in pričakovanja, kaj naj naredijo Teološka fakulteta, liturgična komisija in druge ustanove ter službe, da bi bilo naše bogoslužje lepše, bolj doživeto in poglobljeno.

Prvi referat: »In persona Christi«

Teološki, posebno dogmatični temelji duhovništva z vidika duhovnika kot voditelja bogoslužja. Duhovnik je blizu Jezusovemu srcu, je mož molitve in posrednik Gospodovih milosti, ko daruje sveto mašo in vodi bogoslužje. Kateri so svetopisemski in dogmatični temelji duhovniške službe? Kako duhovnik izpolnjuje svoje poslanstvo pri bogoslužju? Kje se najbolj vidi, da je duhovnik služabnik Besede, Kristusa?

Drugi referat: »Ob oltarju in pred božjim ljudstvom«. Svetosti obredov ne bomo ohranili s samimi izrazi (»sveta« maša, »sveto«...), pač pa s svojim spoštovanjem. Spoštovati je treba vlogo mašnika, obreda, držati se besedila v bogoslužnih knjigah in upoštevati navodila pri pripravi maše ali drugega bogoslužja. Kakšni (po zunanjšini in notranji pripravi) smo pri oltarju? Ali nastopamo kot služabniki svetih skrivnosti ali kot gospodarji, ki poljubno spreminjajo, vseppek »dopolnjujejo« in »razlagajo« ustaljena bogoslužna besedila in dejanja? Ali ohranjamo spoštljiv odnos do svete daritve v svoji družbi, govorjenju in ravnanju?

Literatura:

- Sklepni dokument Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem, Družina, Ljubljana 2002.
- Kongregacija za bogoslužje in disciplino zakramentov, Splošna ureditev rimskega misala, CD 94, Družina, Ljubljana 2002.
- Italijanska škofovska konferenca, Kako oznanjati evangelij v svetu, ki se spreminja, CD 95, Družina, Ljubljana 2002.
- Kongregacija za duhovščino, Duhovnik na pragu tretjega tisočletja, CD 86, Družina, Ljubljana 2000.

(objavljeno v SSŠ 2002/10, str. 137)